

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 22 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour administrative d'appel de Lyon — Franța) — Regie Networks/Direction de contrôle fiscal Rhône-Alpes Bourgogne

(Cauza C-333/07) ⁽¹⁾

(Ajutoare de stat — Schemă de ajutor în favoarea unor posturi de radio locale — Finanțare printr-o taxă parafiscală impusă regiilor de publicitate — Decizie favorabilă a Comisiei la încheierea fazei preliminare a examinării prevăzute la articolul 93 alineatul (3) din Tratatul CE [devenit articolul 88 alineatul (3) CE] — Ajutoare care pot fi compatibile cu piața comună — Articolul 92 alineatul (3) din Tratatul CE [devenit, după modificare, articolul 87 alineatul (3) CE] — Contestarea legalității deciziei — Obligație de motivare — Aprecierea faptelor — Compatibilitatea taxei parafiscale cu Tratatul CE)

(2009/C 44/22)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour administrative d'appel de Lyon

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Regie Networks

Pârâtă: Direction de contrôle fiscal Rhône-Alpes Bourgogne

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Cour administrative d'appel de Lyon (Franța) — Validitatea Deciziei nr. N 679/97 a Comisiei din 10 noiembrie 1997 prin care Comisia a decis să nu ridice obiecții cu privire la modificările aduse schemei de ajutor pentru difuziunea radiofonică instituite prin Decretul 92-1053 din 30 septembrie 1992 (JORF nr. 228, 1 octombrie 1992) [SG(97)D/9265] — Taxă parafiscală asupra publicității difuzate prin intermediul radioului și al televiziunii, având ca destinație teritoriul francez, al cărei venit este alocat unui fond de susținere a difuziunii radiofonice — Schemă de ajutor de care beneficiază numai întreprinderile naționale — Aplicabilitatea cu privire la această schemă — și cu privire la taxa care o alimentează — a derogării prevăzute la articolul 87 alineatul (3) litera (c) CE

Dispozitivul

Decizia Comisiei Comunităților Europene din 10 noiembrie 1997 de a nu ridica obiecții împotriva modificării unei scheme de ajutor în favoarea posturilor de radio locale (ajutorul de stat nr. N 679/97 — Franța) este nevalidă.

Trebuie să fie suspendate efectele constatării nevalidității acestei decizii a Comisiei Comunităților Europene din 10 noiembrie 1997 până la adoptarea unei noi decizii de către Comisie în temeiul articolului 88 CE. Efectele menționate se suspendă pentru o perioadă care nu poate să

depășească două luni de la data pronunțării prezentei hotărâri în cazul în care Comisia va decide să adopte această nouă decizie în temeiul articolului 88 alineatul (3) CE și pentru o perioadă suplimentară rezonabilă în cazul în care Comisia va decide deschiderea procedurii prevăzute la articolul 88 alineatul (2) CE. Sunt exceptate de la această limitare în timp a efectelor prezentei hotărâri numai întreprinderile care, înainte de data pronunțării prezentei hotărâri, au introdus o acțiune în justiție sau o reclamație echivalentă privind perceperea taxei parafiscale asupra publicității difuzate prin intermediul radioului și al televiziunii, instituită prin articolul 1 din Decretul nr. 97-1263 din 29 decembrie 1997 de creare a unei taxe parafiscale în favoarea unui fond de susținere a difuziunii radiofonice.

⁽¹⁾ JO C 211, 8.9.2007.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgericht Hannover — Germania) — Kabel Deutschland Vertrieb und Service GmbH & Co. KG/Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk

(Cauza C-336/07) ⁽¹⁾

(Directiva 2002/22/CE — Articolul 31 alineatul (1) — Obligații rezonabile de difuzare („must carry”) — Reglementare națională prin care operatorii de rețele de cablu analogice sunt obligați să acorde acces în rețelele lor de cablu tuturor programelor de televiziune care pot fi difuzate pe cale terestră — Principiul proporționalității)

(2009/C 44/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Hannover

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Kabel Deutschland Vertrieb und Service GmbH & Co. KG

Pârâtă: Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk

Cu participarea: Norddeutscher Rundfunk, Zweites Deutsches Fernsehen, ARTE GEIE, Bloomberg LP, Mitteldeutscher Rundfunk, MTV Networks Germany GmbH, succesoare în drepturi a VIVA Plus Fernsehen GmbH, VIVA Music Fernsehen GmbH & Co. KG, MTV Networks Germany GmbH, succesoare în drepturi a MTV Networks GmbH & Co. oHG, Westdeutscher Rundfunk, RTL Television GmbH, RTL II Fernsehen GmbH & Co. KG, VOX

Film und Fernseh-GmbH & Co. KG, RTL Disney Fernsehen GmbH & Co. KG, SAT. 1 Satelliten-Fernsehen GmbH și alții, Regio.TV GmbH, Eurosport SA, TM-TV GmbH & Co. KG, ONYX Television GmbH, Radio Bremen, Hessischer Rundfunk, Nederland 2, Hamburg 1 Fernsehen Beteiligungs GmbH & Co. KG, Turner Broadcasting System Deutschland GmbH, n-tv Nachrichtenfernsehen GmbH & Co. KG, Bayerischer Rundfunk, Deutsches Sportfernsehen GmbH, NBC Europe GmbH, BBC World, Mediendienst Borkum — Kurverwaltung NSHB Borkum GmbH, Friesischer Rundfunk GmbH, Home Shopping Europe GmbH & Co. KG, Euro News SA, Reise-TV GmbH & Co. KG, SKF Spielkanal Fernsehen GmbH, TV 5 Europe, DMAX TV GmbH & Co. KG, fostă XXP TV — Das Metropolenprogramm GmbH & Co. KG, RTL Shop GmbH

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Verwaltungsgericht Hannover — Interpretarea articolului 31 alineatul (1) din Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (directiva privind serviciul universal) (JO L 108, p. 51, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 213) — Reglementare națională care obligă operatorii rețelelor de cablu analogice să integreze în rețelele lor de cablu toate programele de televiziune autorizate pentru difuzarea terestră și care prevede că, în cazul unui număr prea mic de canale, autoritatea națională competentă trebuie să stabilească o ordine de prioritate a candidaților având ca rezultat utilizarea tuturor canalelor disponibile ale operatorului de cablu în cauză

Dispozitivul

- 1) *Articolul 31 alineatul (1) din Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (Directiva privind serviciul universal) trebuie interpretat în sensul că acesta nu se opune unei reglementări naționale, precum cea în discuție în acțiunea principală, care îl obligă pe operatorul de cablu să acorde acces în rețeaua sa de cablu analogică canalelor și serviciilor de televiziune care sunt difuzate deja pe cale terestră, având astfel ca rezultat utilizarea a mai mult de jumătate dintre canalele disponibile ale acestei rețele și care prevede, în cazul unui număr prea mic de canale disponibile, o ordine de prioritate a candidaților având ca rezultat utilizarea tuturor canalelor disponibile ale rețelei menționate, în măsura în care aceste obligații nu conduc la consecințe economice nerezonabile, situație care trebuie verificată de către instanța de trimitere.*
- 2) *Noțiunea „servicii de televiziune”, în sensul articolului 31 alineatul (1) din Directiva 2002/22, cuprinde serviciile posturilor de televiziune sau furnizorilor de servicii media, precum teleshoppingul, în măsura în care condițiile prevăzute la această dispoziție sunt îndeplinite, situație care trebuie apreciată de către instanța de trimitere.*

(¹) JO C 247, 20.10.2007.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 18 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgericht Stuttgart — Germania) — Ibrahim Altun/Stadt Böblingen

(Cauza C-337/07) (¹)

(Acordul de asociere CEE-Turcia — Articolul 7 primul paragraf din Decizia nr. 1/80 a Consiliului de asociere — Drept de ședere al copilului unui lucrător turc — Încadrarea lucrătorului pe piața legală a muncii — Șomaj involuntar — Aplicabilitatea acordului menționat la refugiații turci — Condiții de pierdere a drepturilor dobândite)

(2009/C 44/24)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Stuttgart — Germania

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Ibrahim Altun

Pârât: Stadt Böblingen

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Verwaltungsgericht Stuttgart — Interpretarea articolului 7 primul paragraf din Decizia nr. 1/80 a Consiliului de asociere CEE/Turcia — Dreptul de ședere al unui resortisant turc care a intrat pe teritoriul național ca minor în vederea reintegrării familiei — Condamnare penală — Incidență asupra dreptului de ședere — Aplicabilitate la refugiații turci — Drept de azil acordat tatălui pe baza unor informații neveridice — Revocarea dreptului de azil, condiție pentru a refuza dreptul derivat de ședere — Drept derivat condiționat de încadrarea pe piața legală a muncii dintr-un stat membru pentru o perioadă de trei ani, în timpul conviețuirii cu minorul

Dispozitivul

- 1) *Articolul 7 primul paragraf prima liniuță din Decizia nr. 1/80 din 19 septembrie 1980 privind dezvoltarea asocierii, adoptată de Consiliul de asociere instituit prin Acordul de asociere dintre Comunitatea Economică Europeană și Turcia trebuie interpretat în sensul în care copilul unui lucrător turc poate beneficia de drepturile acordate în temeiul acestei dispoziții în cazul în care, în cursul perioadei de trei ani în care acest copil a locuit împreună cu lucrătorul, acesta din urmă a exercitat o activitate profesională timp de doi ani și jumătate înainte de a fi șomer în cursul următoarelor șase luni.*
- 2) *Faptul că un lucrător turc a obținut dreptul de ședere într-un stat membru și, prin urmare, dreptul de acces la piața muncii din acel stat în calitate de refugiat politic nu împiedică faptul ca un membru al familiei sale să poată beneficia de drepturile acordate în temeiul articolului 7 primul paragraf din Decizia nr. 1/80.*